

tilstrækkeligt til Flaadens Bemanning, og 1 a 2 Mars Mandstab maa være fuldstændig tilstrækkeligt til Reserverne. Det maa nemlig bemærkes, at der for Flaadens Vedkommende ikke tør antages at være saa overordentlig stærkt Brug for Reserver. Er i Krigenes Løb en Del af Mandstabet gaaet tabt, ville sandsynligvis ogsaa en Del Skibe være gaaet tabte, saa at altsaa de store Reserver ikke her ere fornødne. Det følger altsaa her af, at efter Lovforslagets Plan vil Bærensligtsbyrden for den Del af Befolkningen, som skal udstrives til Søværnet, blive særdeles moderat baade i Krigstid og i Fredstid. Jeg skal hertil endnu tilføje, at det forekommer mig noget besynderligt, naar Flertallet saa stærkt har udtalt sig mod denne Ordning, da det er ganske den samme, som Flertallet har foreslaaet for Uddannelsen af Hærens Mandstab. Det er derfor ikke rigtig, naar der staar i Flertallets Betænkning, at der ved den Forandring, som Flertallet ønsker, vil tilveiebringes en større Lighed mellem Tjenestetiden i Søværnets Linie og den, som med Hensyn til Hærens Linie finder Sted; det er tværtimod det Modsatte. Saaledes som Forholdet er foreslaaet ordnet i Lovforslaget, er der fuldkommen Lighed med, hvad Flertallet har foreslaaet for Hærens Ordning. Naar jeg taler om, hvad Flertallet har foreslaaet, saa sigter jeg ikke til Udvalgets Betænkning for i Mar, men til Flertallets Betænkning fra forrige Mar, og da det forekommer mig, at den ærede Ordfører ryfter paa Hovedet, vil jeg henvise ham til Rigsdagstidenden for ifjor, Tillæg B. Spalte 1225, hvor man vil finde ganske den samme Uddannelsesplan og anbefalet omtrent med de samme Ord, som jeg har gjort gjældende for Søværnets Vedkommende (Ordføreren: 6 Mar!). Her er kun 4 Mars Mandstab til Besætning af Flaaden, og i det Høieste 6 Mars Mandstab vil man i det Hele taget behøve. Flertallets Forslag gaar nu ud paa, at der skulde foretages en saa meget større Indkaldelse, at man af 3 Aarganges Mandstab skulde kunne besætte Flaaden, idet saa til Gjengjæld Gjenindkaldelsen skulde falde bort. Jeg skal dertil bemærke, at i og for sig er denne Uddannelsesplan mindre betryggende, idet der deraf vilde følge, at en Trediedel af det Mandstab, som blev indkaldt i Tilfælde af Krigsberebshab, vilde være uden Ovelse i tre Mar. Den Plan, som Flertallet i Mar har fremsat, er jo allerede fremkommen en Gang tidligere, nemlig i en Betænkning fra Flertallet i det Udvalg, der var nedsat i 1873, og den vakte da — tror jeg nok — en vis Sympathi i Marinen, idet den stillede et vist lokkende Perspektiv om, at den vilde medføre meget store Udrustninger, hvad man i og for sig maatte betragte som et Gode for Officererne og de faste Underofficerer. Jeg skal nu leilighedsvis bemærke, at den Betænkning, som den Gang fremkom, i mange Henseender var meget forskjellig fra den, der er fremkommen i Mar,

saaledes at man meget godt kunde slutte sig til Betænkningen af 1873 uden derfor at kunne slutte sig til den fra i Mar. Jeg tror imidlertid, at Perspektivet om de store Udrustninger nu er blevet noget illusorisk, idet man nu sætter disse Udrustninger i Forbindelse med andre Udrustningsforslag fra Flertallets Side. Jeg skal saaledes henvise til to Udrustningsforslag, hvoraf det ene ser noget uskyldigt ud, nemlig det, hvori man siger, at det er rimeligt i Stedet for en Minimumsuddannelse for Lægdsartilleristerne at sætte en Maximumsuddannelse. Man forandrer altsaa Lovforslagets Bestemmelse derfra, at en Lægdsrulleartillerist efter Skolen i Land skulde have mindst $4\frac{1}{2}$ Maanedes Uddannelse, til, at han skulde have indtil omtrent 6 Maanedes. Naar man nu ser dette i Forbindelse med et andet Udrustningsforslag, som gaar ud paa, at der af Loven skal udtages enhver som helst Bestemmelse om, hvor store de aarlige Udrustninger skulde være, idet dette aldeles skal overlades til Forhandlingen om de aarlige Trianstskove, saa vil det jo virkelig befindes, at, hvis der engang i denne Sal skulde komme et Flertal, som var mindre overbevist end det nuværende om Nødvendigheden osv. af at udvikle Flaadens Styrke, vilde det jo kunne hændes, at man af en saaledes ændret Lovbestemmelse fik ud, at en Lægdsrulleartillerist ikke engang behøvede 3, 2 eller 1 Maaned til Søs, men at det var nok med den Uddannelse, som han fik paa Skolen i Land. Det vil ses, at de store Udrustninger da aldeles vilde forsvinde. (Bøjsen: Naar Himlen falder ned, kan der ske Meget!) Et æret Medlem siger, at, naar Himlen falder ned, kan der ske Meget; men efter at jeg har læst det nuværende Flertals Betænkning, kan jeg tro paa Meget i den Henseende. Ved de øvrige Bemærkninger, der ere faldne angaaende Lægdsrulleartilleristerne skal jeg ikke opholde mig videre. — Der er et andet lille, mere ubetydeligt Udrustningsforslag, som angaar Fyrhøjdernes Uddannelse. Med Hensyn til dem er det foreslaaet, at de slet ikke skulle gennemgaa den almindelige Baabensskole, men at de strax skulle øves i deres egentlige Kald, altsaa som Fyrhøjdere. Forholdet er for Dieblirket dette, at alt Mandstabet skal gennemgaa en Skole paa indtil 2 Maaneder og dernæst gaa til Søs. For Fyrhøjdernes Vedkommende er Sagen nu ordnet saaledes, at de gennemgaa Skolen i Reglen i noget over en Maaned, og de blive da tilligemed Haandværkerne, som for største Delen ere Maskinasistenter, antagne til Tjeneste i de Skibe, som det er nødvendigt at udruste. Men at øve dem i to Maaneder i deres særlige Bestilling, tror jeg vil være en meget vanskelig Sag; thi man maa saa enten udruste Skibe særlig for Fyrhøjdere, eller ogsaa maa man fyre op i en ganske utrolig Grad for deres Uddannelses Skyld. Der behøves nemlig daglig omtrent kun 10 Fyrhøjdere paa Bærket, saa at det, naar man